

เรื่องเสร็จที่ ๑๑๓/๒๕๙๐

(สำเนา)

ที่ น. ๑๐๑๗/๒๕๙๐

คณะกรรมการกฤษฎีกา

ณ ศาลอุทธรณ์ (เดิม)

๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๙๐

เรื่อง ขอให้คณะกรรมการกฤษฎีกาช่วยตีความคำว่า "อาหาร" ในพระราชบัญญัติควบคุมคุณภาพ
อาหาร พุทธศักราช ๒๕๔๔

จาก เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

ถึง เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

เนื่องจากหนังสือกรมเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ ๗๘๔๑/๒๕๙๐ ลงวันที่ ๑
ตุลาคม ศกนี้ ว่ากระทรวงการสาธารณสุขขอให้คณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาให้ความเห็นใน
คำว่า "อาหาร" ในมาตรา ๔ (๑) แห่งพระราชบัญญัติควบคุมคุณภาพอาหาร พุทธศักราช ๒๕๔๔
ว่าจะหมายความว่ารวมถึงสิ่งที่อาจเจือปนอาหารซึ่งยังไม่ได้ผสมลงไปในการอาหารด้วยหรือไม่นั้น ได้รับ
ทราบแล้ว

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย กองที่ ๒) ได้ประชุมตรวจ
พิจารณาเรื่องนี้โดยมีผู้แทนกระทรวงการสาธารณสุข (นายยงค์ ชูติมา นายประสิทธิ์ ปุณณะ
พยัคฆ์) เข้าร่วมชี้แจงด้วยแล้ว มีความเห็นว่าตามความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติควบคุม
คุณภาพอาหาร พุทธศักราช ๒๕๔๔ (๑) วัตถุทุกชนิดซึ่งคนกินหรือดื่มเป็นอาหาร และ (๒) วัตถุ
ทุกชนิดซึ่งตามปกติเป็นส่วนผสมหรือใช้ในการปรุงอาหารสำหรับคน ย่อมเป็นอาหารตาม
พระราชบัญญัตินี้ทั้งสิ้น

สำหรับสิ่งที่อาจเจือปนอาหารที่เป็นปัญหาส่งไปหาเรียนนั้น ก็ต้องพิจารณาเป็น ๒
นัยด้วยกัน คือนัยหนึ่งหมายถึงสิ่งไม่ว่าสิ่งใด ๆ เมื่อใช้ปรุงอาหาร และอีกนัยหนึ่งหมายถึงสิ่งที่ทำขึ้น
สำหรับใช้ประกอบอาหารหรือใช้เป็นส่วนผสมอาหาร สำหรับวัตถุในนัยที่สองนั้นแม้ว่าจะยังไม่ได้
ใช้เป็นส่วนผสมหรือประกอบอาหารก็นับว่าเป็นอาหารเพราะเหตุว่าตามปกติเป็นส่วนผสมหรือ
ใช้ในการประกอบอาหาร

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) ส. วินิจัยกุล

(นายเสริม วินิจัยกุล)

เลขาธิการ